

Teminatımızın Yüzde Ellisi

Nureddin Yıldız'ın 28.12.2008 tarihli (61.) Hayat Rehberi dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Değerli kardeşlerim,

Bir hadis-i şerifi anlayarak yola çıkalım. Ashab-ı kiramdan biri Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'le bir yolculukta baş başa kalınca, önemsedığı bir soruyu sormuş. Efendimiz de soruya cevap vermiş. Bizler soru-cevaptan yola çıkarak bir sahabinin lisanından Efendimiz aleyhisselamın mesajını anlamaya çalışacağız.

Sahabinin kim olduğu çok önemli değil. Önemli olan, bu sözün içeriği ve cevabın ne olduğu. Her hâlükârda rivayetin ashabın önemli şahsiyetlerinden Muaz bin Cebel radiyallahu anhtan yapıldığını ifade edelim ve hadisimize geçelim:

“Yolculuklardan birinde Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem ile beraber bulunuyordum. Yanına yaklaştım ve dedim ki: ‘Ya Resûlallah, bana öyle bir amel öğret ki beni cehennemden uzaklaştırsın, cennete koysun.’

Buyurdu ki: ‘Büyük bir meseleyi sordun bana. Ama Allah’ın kolaylaştırdığı kimseler için kolaydır bu. Allah’a kulluk edip ona hiçbir şeyi ortak koşmazsın. Namazını ikame edersin, zekâtını verirsin, ramazan orucunu tutarsın ve haccedersin.’

Sonra şöyle devam etti: ‘Sana hayır yollarını gösteriyorum, dikkat et. Oruç kalkandır, sadaka suyun ateşi söndürdüğü gibi günahları siler, insanın gece kıldığı namaz da hatalarını siler.’

Sonra da Secde suresinin 16-17. ayetlerini okudu. Ardından buyurdu ki: ‘Sana bütün işlerin başını, direğini ve zirvesini bildireyim mi?’

Ben de ‘buyur ya Resûlallah’ dedim. Şöyle buyurdu: ‘Her işin başı İslam’dır, direği namazdır, zirvesi cihattır. Sana tüm bunların can damarını bildireyim mi?’

Ben de ‘buyur ya nebiyallah’ dedim. Kendi dilini tuttu ve ‘şunu tut’ buyurdu. Ben dedim ki ‘ya Resûlallah, bizler konuşmalarımızdan dolayı sorguya çekilecek miyiz?’ Buyurdu ki: Anan hasretine yansın Muaz. İnsanları yüzükoyun ve burunları yerde süründürerek cehenneme dolduran, dillerinin getirdiğinden başka nedir?’

Sahneyi tekrar canlandıralım. Muaz bin Cebel, Efendimiz'le baş başa kalma fırsatını bulunca içinden geçen bir şeyleri sormuş. Bir şey öğretmesini, cehennemden uzaklaşıp cennete yaklaştıracak bilgi öğrenmeyi istiyor. Efendimiz aleyhisselam da öncelikle genel bir açıklama yapıp bunun zor bir şey olduğunu ama Allah’ın kolaylaştırmasıyla bunun başarılabileceğini söylüyor. Açıklamasında da şunları buyuruyor:

-Allah’a şirk koşmamak (kelime-i şahadet)

-Namazın hakkını vermek

-Zekât vermek

-Oruç tutmak

-Haccetmek

Cehenneme girmemek, cennete girmek isteyeneye verilen cevap bu. İslam bu ve şartları da bu. Bunlar zaten Muaz radiyallahu anhın bildiği şeylerdi. Namazı zaten yıllardır kılıyor ve zekâtı veriyordu.

Efendimiz aleyhisselam da onun bunları, mesela namazsız cennet olmayacağını bildiğini biliyordu. Fakat ona küçük bir şifre daha verdi: “Sana hayır yollarını gösteriyorum, dikkat et.”

Orucun kalkan olduğunu söylemekle farz orucun dışında bir de nafile oruçlarla kendini daha sıkı korumasını, sadakanın ateşten uzaklaştıracağını söyledi. Sayılan beş şeye üç madde daha ilave edilmiş oldu: Sadaka, nafile oruç ve teheccüt namazı.

Muaz radiyallahu anhin istediği cevabı karşıladıktan sonra iskeleti de yani sayılan sekiz şeyin dışarıdan nasıl görüldüğünü tarif etmiş: “Her işin başı İslam’dır, direği namazdır, zirvesi cihattır.” Eğer bu üçü varsa diğer sekiz şey var demektir. Çünkü dışarıdan bakıldığında görülen iskeletin İslam olması lazımdır ki kalan sekiz şeyin ihtiva ettiği yapı İslam olabilsin. Cihadı olmayan bir din, namazı olsa bile zirvesi bulunmayan bir dindir. Dolayısıyla çatısı yoktur. Ne kadar yüksek olursa olsun yağın yağmur-kar insanın başına gelir. Cihat kalkandır.

Muaz radiyallahu anh cevabını aldı. Beşi zorunlu, üçü yardımcı olan sekiz daireyi bildi. Yapının adı İslam. Namazın üzerinde yükseliyor ve zirvesinde cihat duruyor. Ama Efendimiz aleyhisselamın konuşması henüz bitmedi.

Bundan sonrası da önemli. Bütün bunların hepsinin can damarı ve hepsini başlatıp bitiren: Dil.

Namazı kılıyorsun, sadaka veriyorsun, hacca gidiyorsun, teheccüde kalkıyorsun, cihadın var; güzel. Ama bir de bunların sigortası var: Dil. Bir kelimeyle bütün yapılanlar bataabilir, bir kelimeyle bütün açıklar kapanabilir de.

Muaz radiyallahu anh, tıpkı bizim de şimdi şaşırduğumuz gibi bu duruma şaşırmış. Onca mübarek ve kıymetli işi yaptıktan sonra arkadaşımızla muhabbet edecegiz ve bundan hesaba mı çekilecegiz, diye hayret etmesine Efendimiz aleyhisselam, Arapça’da ‘doğmasaydın da bu sözü söylemeseydin’ anlamında bir deyim olan “anan hasretine yansın” cümlesini buyurmuş. İnsanları cehenneme yüzükoyun yuvarlayan sebebin de sözgelimi namaz kılmamak değil, mesela sabah kahvaltısında eşine söylediği bir kelime olduğunu öğreniyoruz.

Her şeyi mahveden o bir kelime oluyor. Bir binada büyük makinelerde karışık elektrik sistemleri kullanılıyor olabilir; binanın girişindeki küçük bir sigortadır ki elektriği var veya yok ediyor. Belki yirmi defa hacca gitmiş, ramazana ilaveten pazartesi-perşembe günlerini oruçlu geçirmiş olabilirsin; ama bir kaba sözün bütün geçmişini silebilir veya tatlı bir söz müthiş bir gelecek hazırlayabilir.

İman da budur zaten. ‘Lâilâheillallah Muhammedun Resûlullah’ diyerek Allah’ın sevgili kulu oluruz. Bunu demeyi reddettiğimizde de Peygamber aleyhisselamın amcası olmak bile kurtarıcı olmuyor.

Böylece kelime-i şahadet dâhil, Müslüman’ın bütün hayatı gelip dil kalitesine bağlanıyor. Bu sigorta bölümünü, en sonra Hazreti Muaz’ın da tereddüt edip ‘böyle şey olur mu’ demeye getirdiği bölümünü yok saymamız, İslamiyet’i bilmemek anlamına gelir. İsteddiği gibi kaba sözler konuşan ama ezan okununca da camiye gidip namaz kılan hacı efendiyi bizim köyün en iyi Müslüman’ı diye tanıtan biziz ama aynı kişi meleklerin kayıtlarında öyle görünmüyor olabilir. Kur’an-ı Kerim, argo sözle insan çağırana ‘fasık’ (Müslüman olduğu hâlde küfür sınırlarına yaklaşmış kimse) diyor. Bir insan mümin olduğu hâlde, başka bir insanı argo sözle çağırırsa o yaptığı işi fasıklık olarak gösteriyor Allah, Hucurat suresinde.

وَلَا تَنَابَرُوا بِاللُّغَابِ بِئْسَ الْإِسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ

“Birbirinizi argo isimlerle çağırmayın. Mümin olduktan sonra fasık olmak ne kötü şeydir.”

Açık ve seçik şekilde, eğer bir kardeş çevresinde 'lan' demek kaba addediliyorsa, 'lan Ali!' dendiğinde kabalık sayılıyorsa mümin kardeşine öyle hitap eden fasıktır. Bu durum ashab-ı kiram için geçerliydi de diğer müminler için neden geçerli olmasın?

Cehennemden kurtulup cennete girmekten söz ettiğimizde hep namaz, cihat, oruç gibi başlıkları hatırlıyoruz. Diğer yandan Efendimiz aleyhissalatu vesselam şöyle buyuruyor: "Kim Allah'a ve ahiret günü dirileceğine iman ediyorsa komşusuna eziyet etmesin. Kim Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsa misafirine ikramda bulunsun. Kim Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsa güzel söz söylesin ya da sussun."

Sübhanallah. Müminlerin özelliklerini saymamız herhangi birimizden istendiğinde cuma namazı, kurban kesmek, hacca gitmek gibi maddeleri sayıyoruz. Hâlbuki müminin özelliklerinden biri, komşusunun ondan eziyet gördüğünü asla iddia etmemesi. Peygamber aleyhisselam iyi mümin-kötü mümin adlandırması şurada dursun, ahirette dirileceğine inanıp inanmama meselesi olarak gösteriyor bunu. Öyle bir dinimiz var ki komşunun komşuya karşı kendini huzur içinde hissetmesini, Allah'a ve ahiret gününe iman gibi büyük olaylardan birine bağlıyor. Misafire bir bardak çay ikram ederken kendini Beytullah'ta tavaf edermişçesine hissediyor olmandır bu. Evinde bir misafir bulunması veya bulunmaması, kabirden kalktığın güne imanın kadar seni ilgilendirmelidir. Gerçek bir İslamî hayata kavuşmuş olmak için.

Konuştüğümüz sözler ve ağzımızdan çıkan kelimeler bizi düşündürüyor ve filtreleyerek konuşuyorsak işte o zaman kabirden kalkacağımıza iman ediyoruz anlamına gelir. Buharî'de rivayet edilen hadis-i şerifinde Efendimiz aleyhisselam, "kim bana iki çene arasındaki dilini ve iki bacağı arasındaki organını garanti ederse ona cenneti garanti ederim" buyuruyor. Ağzından çıkan kelimeleri kulağı duymayan kişi hacı bile olsa teminatsızdır. Çünkü Resûlullah'ın verdiği cennet teminatının yüzde ellisi iki çenenin arasındaki organa bağlıdır.

Evet, Müslümanlık Kur'an okumayı, hacca gitmeyi, oruç tutmayı gerektirir; ama oruç dini değildir. Sadece oruç tutan ya da sadece hacceden Müslüman sayılmıyor. Sadece cihat eden bile Müslüman sayılmıyor. Çünkü Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem cihadı, Allah yolunda şehadete koşmayı bile iki çene arasındakinin filtreli kullanılması şartına bağlıyor. Müslüman, konuştuğu söze mukayyet olan insandır, nazik konuşur.

Bundan rahatlıkla anlarız ki Müslüman, zinadan korktuğu ve çekindiği kadar galiz ve kaba sözden de çekinmeli ve korkmalıdır. Zina denince tüyleri diken diken olan Müslüman, yaşadığı toplumda kaba kabul edilen çirkin bir söze karşı da zina kadar ürperiyor olması lazımdır. Eğer bir baba-anne, çocuğu henüz genç yaşta karşı cinsin eline tutup zinaya doğru kaydığında endişeleniyor, haram bulaşmasından korkuyor ama ahlakî olmayan, Resûlullah'ın sünnetine uymayan çirkin ve edep dışı bir sözü kullandığında aynı hassasiyeti korumuyor, 'çocuktur' diye geçiştirebiliyorlarsa en rahat söylenebilecek olan şudur: Bu anne-baba, Peygamber'inin hassasiyetine benzer bir hassasiyet taşımamaktadır.

Çünkü biz zinayı ölümcül görüyoruz; çocuğun yalan-gıybet-küfürü konuşmasını zinadan basit görüyorsak bu hadis-i şerifleri koyacak yer bulamayız. Allah Teâlâ, zina edene fasık diyor, 'lan' diyene de fasık diyor. Bu İslam terbiyesidir.

Allah'ın mümin kullarını görmek istediği bir ağız terbiyesi vardır. Allah diyen, Fatiha, Nas suresini okuyan, kelime-i tevhidi tekrarlayan bir ağız yalan konuşmamalı, gıybet etmemeli ve dedikodu yapmamalıdır. Bir ağız hem Kur'an okuyor hem sözünde durmayacağı randevular veriyorsa o münafık bir ağızdır. Allah Teâlâ, mescide gelip Müslümanlar'ın arasında bulduktan sonra gidip kâfirlerle iş tutanlara münafık demiştir.

Peygamber'inin garanti belgesiyle yol alıp teminat sahibi olmak isteyen Müslüman, en büyük haram olan zinadan çekindiği kadar dil hatalarından ve kabalıklarından da çekinmelidir. Müslüman'ın dilindeki muhtemel kabalıklardan en tehlikelisi ve önceliklisi, Allah'a ve Peygamberi'ne karşı şirk anlamında kötü ve çirkin sözlerdir. Elhamdülillah, Rabbimiz bizi bundan kurtarmıştır. 'Lâilâheillallah' diyerek bundan inşallah kurtulmuş durumdayız. Fakat bu minvaldeki çirkinlikler illa ki "Allah'ın oğlucığı var, şu put var" demekten ibaret değildir.

Mesela bir Müslüman'ın dilinden çıkabilecek ve teminatımızı tehlikeye sokacak en tehlikeli sözlerden biri, ayet-hadis-Allah-Peygamber-ashap-ümme ve Kur'an gibi kavramlarla espi yapmaktır. Ashab-ı kiramla birlikte cihat eden, sonra mola verilen bir yerde Kur'an okuyan göbekli bir sahabe içlerinden biri espi yaparak, "kimin okumasını dinlediyseniz göbekli, Kur'an okuyanlar hep şişman oluyorlar galiba" diyen birine Allah Teâlâ, Tövbe suresinde şöyle cevap vermiştir:

أَللَّهُ وَأَيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ

"Siz Allah'la, Peygamberi'yle ve ayetleriyle mi alay ediyorsunuz?"

Devamla: "Sakin özür dilemeye kalkmayın. Mümindiniz, kâfir oldunuz. Belki çok tövbe ederseler bir kısmınızı affederiz ama sizi feci bir azaba düşüreceğiz."

Bakınız, bu kimseler cihattan dönüyorlar. Bunlar mücahit. Üstelik Peygamber aleyhisselamın yanı başında cihat etmişler. Bu ayet böyle kimselere hitaben iniyor. Ebu Hanife'yi yerden yere vuran, İmam Malik'in cariyeleri vardı diyen, ashab-ı kiram hakkında ilkokul arkadaşlarıymış gibi konuşan birinin hâlini düşününüz. Ümmete mal olmuş ve simge hâline gelmiş Ebu Hureyre'yle, müminlerin annesi ve Resûlullah'ın hanımıyla oynayan birinin hâlini...

Müminin teminatını yırtıp atan en tehlikeli şey çarpık espidir. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem, "kâfir yerken yedi mideyle yer" buyuruyor. Yani yedi midesi olsa anca o kadar obur olur demektir. Bunu bilen bir Müslüman, evine çağırdığı bir hocaya "ye hoca ye, sizin yedi mideniz olur" diyebilir mi? Bu sözü söyleyen biri az önce kıldığı namazı bir kâfirin arkasında eda etmiş olmaz mı?

Yukarıda sayılan hakikatler karşısında "ben bu işlerin böyle ince olduğunu bilmiyordum" demek de sadece 'Lâilâheillallah' diyerek cennete girmenin garantisini almış insanlar olmamız hasebiyle bir noktada kendimizle çelişmektedir. O zaman hoşumuza giden bir cümleyle bazı şeylerin garantisini almak, başka zaman niye keyfimizi kaçırıyor?

Hayır.

Dil yüzde ellidir. Ve bizim en büyük riskimiz Peygamber'imiz, dinimiz ve İslamiyet'e simge hâline gelmiş, ümmetin önündeki şahsiyetlerle eğlenmeyi, espi yapmayı, Allah'ın ayetlerine istediği gibi yorum yapmayı normal görmektir. Allah'ın ayetlerine istediği gibi yorum yapabilen birinin özelliği nedir? Nereden geliyor bu özel havalara? Çok televizyon haberi dinlemekten başka ne özelliği var?

Bile bile teminat mektuplarını yırtmaktır bu. Bir Müslüman'ın ağızından çıkan sözler onun iffetidir. Resûlullah aleyhisselam, "mümin verdiği sözün kölesidir" buyuruyor.

Dille ilgili ayarsızlıklar ve (yüzde elli cennet garantisi veren) teminatı kırpan hatalar bizim için eğitim malzemesine dönüşmelidir. Bir hoca efendi, bir çocuğu önüne oturduğunda o çocuğa selamla başlayıp nazik şekilde konuşmayı, Peygamber Efendimiz anılınca salavat getirmeyi, ümmetin büyüklerine rahmet okumayı, anne-babayı hayırla anmayı, bir arada bulunma nezaketine uymayı öğretmesi Kur'an öğretmesinden daha önemlidir. Peygamber Efendimiz aleyhisselam şöyle buyuruyor: "Bir mümin güzel ahlakı sayesinde geceyi teheccütle, gündüzü cihatla geçirenlerin seviyesine yükselebilir."

Cihat 24 saat farz olmayabilir. Yerinde oturmanın cihatta olmaktan daha iyi sayılabileceği günler gelebilir. Ama ahlak 24 saat seninle olmalıdır.

Hele devletin elinde, bir araya gelmiş kadınların oluşturduğu bir 'muhabbet' meclisinde konuşulanlar kadar istihbarat ve tahmin olsa ülkede kimse terör hareketi yapamazdı. Kim kimi dövdü, kim kimden ayrılmayı düşünüyor, kimlerin ayrılması muhtemel, kim kime kızını verebilir/veremez... bunlara dinimiz gıybet ve nemime (dedikodu) diyor. Bunlar ibadetlerimize haciz koydurur. Ona buna verilmek üzere yapılan ibadetlerimiz olur. Allah muhafaza buyursun.

Ağzından çıkan söze sadık kalmayan, yalan konuşan mümin, teminatını yırtmış mümindir. Yüzde ellisi tehlikededir. Allah korusun, öbür yüzde ellide de eften püften hatalarla kendini yakması kolaylaşıyor. Bunun içindir ki hedefimiz, öncelikle imanımızı asla zedelememek ve İslamiyet'i Filistin'de Siyonizm'le uğraşmak veya burda cami yaptırmaktan ibaret sanmamaktır. Bu, Peygamber aleyhisselamın teminatı altındaki bir İslamiyet değildir.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللّٰهُ وَسَلَّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ اٰلِهِ وَصَحْبِهِ اَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.